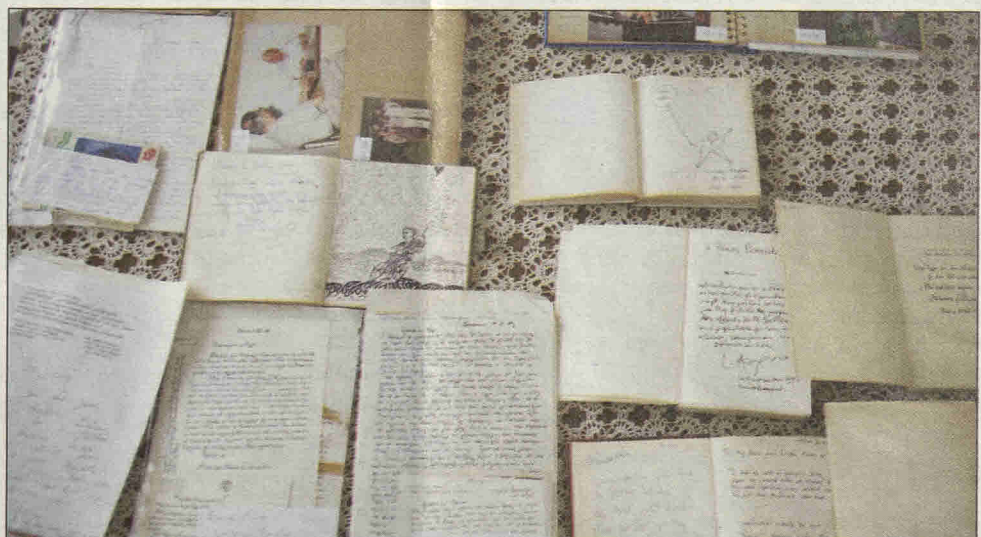
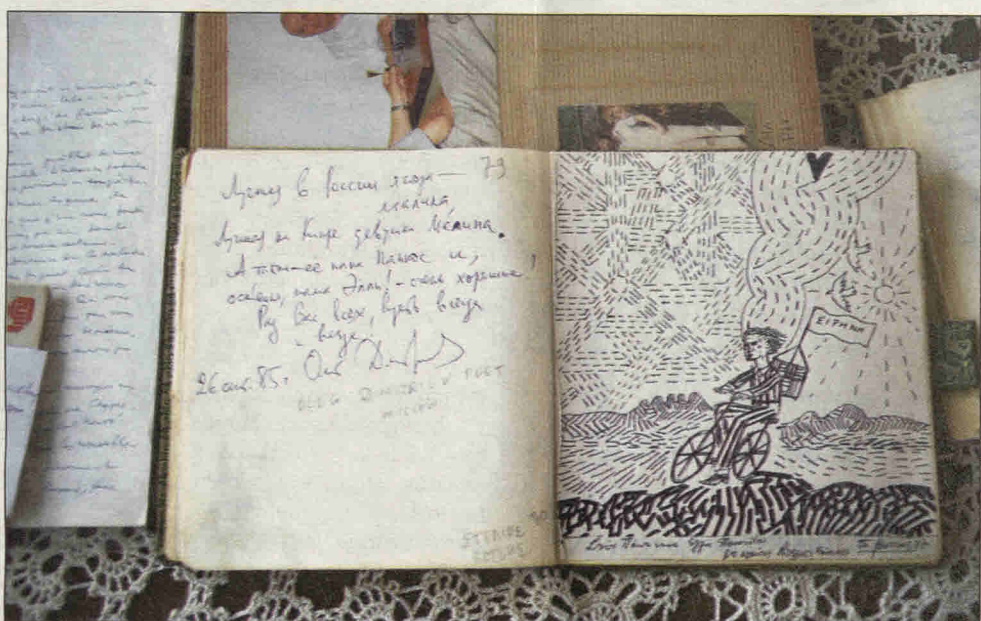
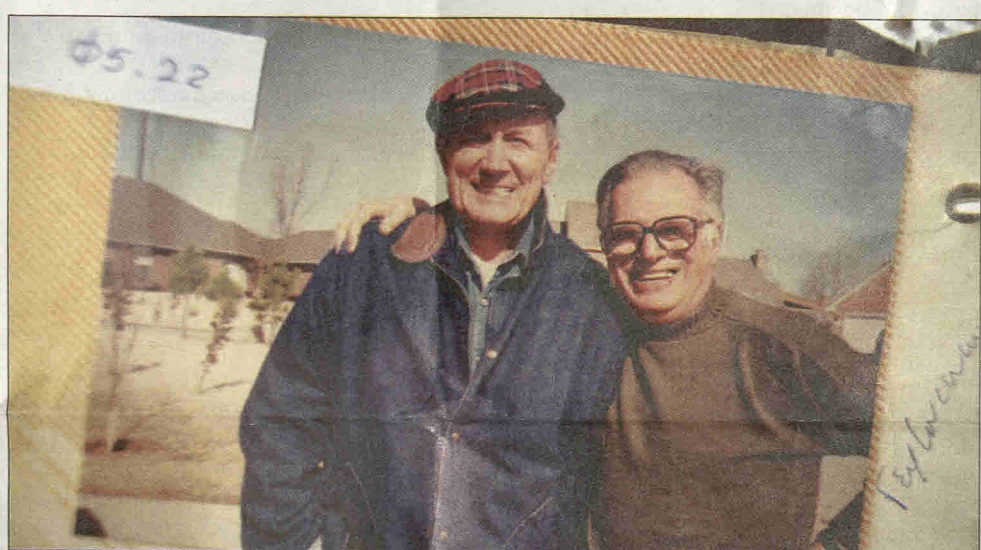

Φωτογραφίες: Παύλος Βρυωνίδης

Στο Δήμο Λεμεσού το Αρχείο Πανίκου και Έλλης Παιονίδη

Ο Δήμος Λεμεσού οργανώνει εκδήλωση προς τιμήν των Πανίκου και Έλλης Παιονίδη, με την ευκαιρία της δωρεάς του Αρχείου και της Βιβλιοθήκης τους προς το Δήμο Λεμεσού, τη Δευτέρα 14 Μαΐου, στο Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσού, στις 7:30 μ.μ. Όπως αναφέρει σχετική ανακοίνωση, θα τους απονεμηθεί το αργυρό έμβλημα του Δήμου Λεμεσού ενώ ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Κύπρο θα τους απονείμει τιμητικό δίπλωμα για τη συμβολή τους στην ανάπτυξη των πολιτιστικών σχέσεων μεταξύ Βουλγαρίας και Κύπρου.

Θα ακολουθήσει ομιλία από τον κ. Τάσο Α. Ανδρέου, αρχιτέκτονα, με θέμα «Πανίκος και Έλλη Παιονίδη, η ζωή και η προσφορά τους στα γράμματα και τον πολιτισμό», και αντιφώνηση από τους τιμώμενους.

Δευτέρα 14 Μαΐου στο Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσού, στις 19:30

Αποσπάσματα από τη συνέντευξη της Έλλης Παιονίδου στον Ορίζοντα 31/1/2016

Η ζωή σας, όπως και του συζύγου σας, Πανίκου Παιονίδη, ήταν έντονα συνυφασμένη με την επικοινωνία και συναναστροφή με καλλιτέχνες, ποιητές, συγγραφείς.

Το σπίτι μας ήταν και είναι ακόμη ανοικτό για όλους, φυσικά οι διανοούμενοι ήταν οι εκλεκτοί μας φιλοξενούμενοι. Πήραμε πολύ περισσότερα από αυτά που δώσαμε, είναι αλήθεια. Οι περισσότεροι από εκείνους τους φίλους δεν είναι πια στη ζωή και οι δικές μας δυνατότητες για επαφές, για ταξίδια, είναι πολύ λιγότερες. Μας μένουν ευτυχώς πλήθος ενθυμημάτων, φωτογραφίες, επιστολές, βιβλία, αφιερώματα. Ένα ολόκληρο αρχείο που κάποια στιγμή πρέπει να αξιοποιηθεί,

γιατί η Κύπρος έχει εξέχουσα θέση μέσα εκεί.

Σήμερα υπάρχει αυτή η επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων των τεχνών;

Νομίζω πως η διψά για επικοινωνία υπάρχει και τώρα, μόνο που οι άνθρωποι έχουν άλλες προτεραιότητες και είναι παγιδευμένοι στην τρέλα της ταχύτητας και της τεχνολογίας. Για να αναπτυχθεί και να διατηρηθεί αυτή η επικοινωνία χρειάζεται χρόνο, προσωπική επαφή, αμοιβαία προσπάθεια. Πολλοί μου λένε πως επικοινωνούν μέσω της κοινωνικής δικτύωσης. Προσωπικά, ενώ χρησιμοποιώ τον υπολογιστή από τη δεκαετία του 1980, αρνούμαι να συνδεθώ με αυτά τα μέσα. Δεν με συγκινεί η εικονική επαφή. Προτιμώ τη ζεστή ανθρώπινη ανάσα, ίσως όμως και να είμαι ακόμη με το ένα πόδι στον περασμένο αιώνα.

Κοιτάζοντας πίσω, εκείνη την εποχή και τις προσπάθειες για ειρήνη και σοσιαλισμό, τι σκέφτεστε;

Θα έλεγα πως τα ιδεώδη δεν πεθαίνουν. Κοιτάξτε τις τεράστιες συγκεντρώσεις σ' όλο τον κόσμο εναντίον των πολέμων, εναντίον της οικονομικής καταπίεσης. Ο καπιταλισμός φέρνει την ανισότητα, την εξαθλίωση των φτωχών και των αδύναμων, προκαλεί πολέμους για να ικανοποιήσει την αδηφάγο του κερδοφορία. Ωστόσο τα γεγονότα, η ιστορία, κάνουν κύκλους. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα χρειαστεί κι άλλος παγκόσμιος πόλεμος για να έρθει μια ισορροπία. Με ανησυχεί αφάνταστα η όλο και πιο ταχεία καταστροφή του περιβάλλοντος. Ίσως αυτός να είναι ο πιο σημαντικός τομέας που το τυφλό κυνήγι του κέρδους σκόπημα αγνοεί. Κι εδώ θα έβλεπα έναν πολύ αποφασιστικό ρολό της Αριστεράς.